

Karolien Caerels is ergotherapeut in het Belgisch Zeeinstituut voor Orthopedie

„Zelfstandigheid weer aanleren”

■ **OOSTENDE** – Het Belgisch Zeeinstituut voor Orthopedie (BZIO), gelegen aan de Zeedijk, heeft 125 bedden voor patiënten die revalideren van een amputatie, een prothese kregen of mensen met hersenletsel. Karolien Caerels werkt er al tien jaar als ergotherapeut en ze houdt nog steeds van haar job.

OP DE WERK VLOER

Het BZIO is een revalidatiecentrum, de meeste patiënten komen hier nadat ze ontslagen zijn uit het ziekenhuis. „De arts schrijft een voorschrift met daarop de behandeling. Hij schrijft dan voor welke oefeningen we mogen doen met de patiënt en welke niet. Ik werk op de locodienst. Bij ons komen er vooral mensen die een prothese hebben gekregen die daar mee moeten leren leven. Er komen veel mensen met een knie- of heupprothese. Als ergotherapeut helpen wij de mensen opnieuw functioneren. We oefenen op hun zelfstandigheid en geven advies. We proberen de therapie zoveel mogelijk af te stemmen op de patiënt. Als iemand graag fietst dan zullen we tegen het einde van de therapie eens gaan fietsen. Als ie-

Samen met haar collega's van het BZIO leert Karolien Caerels haar patiënten opnieuw functioneren na een heup- of knieoperatie. (Foto PM)

mand zich vooral met het openbare vervoer verplaatst, dan zullen we samen eens de tram nemen om te zien of het lukt. Veel patiënten moeten de dagdagelijkse dingen opnieuw zelfstandig leren doen. De patiënt doet tijdens het verblijf zoveel mogelijk zelf.”

Goede band

In het revalidatiecentrum is er een betere band tussen het personeel en de patiënten dan in een ziekenhuis. „We leren de mensen beter kennen. Op de locodienst verblijven de patiënten gemiddeld drie weken, patiënten met een hersenletsel blijven soms drie tot vier maanden. Wij moeten onze patiënten ook goed kennen om ze te kunnen helpen. Voor ze opgenomen worden, doen we altijd eerst een intakegesprek. Zo kunnen we de therapie afstemmen op de gewoonten van de patiënt. Soms gaan we ook op huisbezoek. Als

we merken dat het ontslag nadert en het lukt nog niet, dan gaan we bij de patiënt thuis langs om advies te geven over hoe de patiënt zijn leven thuis gemakkelijker kan maken. Soms zorgen we ook voor administratieve zaken, zoals de

„Ik kan iets betekenen door het uitoefenen van mijn beroep”

aanvraag bij het Vlaams Fonds voor een rolstoel.” De job die Karolien uitoefent, kan soms zowel fysiek als mentaal zeer zwaar zijn. „Vooral bij neuropatiënten is het fysiek lastiger. Mentaal is het ook zwaar omdat die mensen kampen met begrips-

stoornissen of verwerkingsproblemen. Wij moeten als ergotherapeut sterk genoeg staan om hen te kunnen ondersteunen. Er is ook een psycholoog in het BZIO, maar de mensen praten toch graag met je omdat je meestal een goede band hebt. Je moet ook genoeg overtuigingskracht hebben om de patiënt te motiveren”, vertelt Karolien.

Familie

De familie van de patiënt wordt altijd betrokken bij de therapie. „De familieleden worden door de buitenwereld veelal over het hoofd gezien, terwijl het voor hen soms ook heel lastig is. Vooral bij patiënten met een hersenletsel kan dat zeer zwaar wegen op de familieleden. We proberen er hen dan ook zo veel mogelijk bij te betrekken. We organiseren soms een meeloopdag, de familie volgt dan een hele dag de therapie samen

met de patiënt. Er is ook altijd een overlegmoment met de familie, de patiënt en ons team.”

Er komen veel verschillende nationaliteiten naar het revalidatiecentrum. „De helft van onze patiënten is Franstalig. Soms moet ik met handen en voeten uitleggen wat ik wil zeggen, maar uiteindelijk komen we er wel”, lacht Karolien. „De patiënten hebben er ook begrip voor als we een woord niet kennen. We hebben gelukkig altijd hetzelfde vakjargon nodig. Er is ook brochure in twee talen over de therapie, dat is soms wel eens een hulpmiddel.”

Karolien doet haar job nog altijd met veel plezier en passie. „Ik heb onlangs een vrouw opnieuw leren fietsen. Die vrouw was nadien heel dankbaar. Op zo'n moment weet ik waarom ik mijn job graag doe. Ik kan iets betekenen door het uitoefenen van mijn beroep. Als je de mensen dan kan helpen om opnieuw normaal te functioneren, dan geeft dat veel voldoening.”

(Leen Belpaeme)

Steekkaart

- **Bedrijf:** Belgisch Zeeinstituut voor Orthopedie (BZIO)
- **Adres:** Zeedijk 286-288, Oostende
- **Contact:** 059 70 51 81, info@bzio.be
- **Dagelijks bestuur:** Monique Boeye, Alain Antierens, Jan Logie, Dr. Georges Casteur en Dr. Pascal De Neve.
- **Activiteiten:** Het BZIO is een revalidatieziekenhuis voor patiënten met knie- en heupprothesen, rugproblemen, amputaties en hersenletsel. BZIO heeft 125 bedden en per dag komen er evenveel ambulante patiënten voor therapie.
- **Personeel:** 200 werknemers
- **Web:** www.bzio.be